

העם סופה של אנדה

במכה אחת נופצה אגרת הדור יום בירושלים. העיר העתיקה היא עיר בבושה, החשופה לסורעים

במשך 19 שנים חיתה האגדה של "ירושלים, העיר שחבורה לה יחידה". לפי האגדה, סולקה החומה שבלב ירושלים, והיא הפכה בירת ישראל המאוחדת. בירושלים שורר דיקטור נהדר בין יהודים וערבים. בניצוחו של טדי קולק, האהוב על בני שני העמים, יהודים וערבים, הפכה ירושלים לעיר השלום. קולק עצמו קיבל על כך פרס שלום בינלאומי.

השבוע, 19 שנים אחרי סיפוח העיר, התנפצה האגדה ככליזוכית שנפל. די היה בפגיעו אחד של פלסטינים, תושבי הגדה המערבית, ובמעשיהן של כמה קבוצות-ישוליים קטנות, כדי לקרוע את מסך השקרים המוסכמים. התגלתה האמת העירומה, והיא היתה שונה לגמרי.

הסתבר כי ירושלים הערבית היא עיר כבושה. הנתונה לחסדי ההמון ה- משתולל נחסות המיטרה היהודית. הסתבר שרויחיו השורר בירושלים הוא כדריהקום בין גטו יהודי ואי-ספסוף פוגרומיסטי (ראה להלן והנהיג דון).

הסתבר כי השלום בה הוא כשלום של בלפאסט וביירות.

העולם כולו ראה ושמע. ראו ושמעו 800 מיליון מוסלמים בעולם. ראו ושמעו עמי המערב והמזרח.

מיפעלחיו של טדי קולק נהרס במחירי, מפני שהיה בנוי על שקר. קולק עצמו נראה כאדם הרוס. הוא הודק למיטרה כדי להגן על חייו מפני הפורעים. השבוע אמר קולק שאשף היה

יש לפרשה זו כמה תכונות מזעזעות, כשכל אחת מהן מזועזעת כשל-עצמה. בין השאר:

● מי החליט? התגלה כי מעולם לא נערך בממשלת-ישראל או בקאבינט המצומצם שלה דיון על מישלוחי-הנשק לאיראן.

משמע: על שאלה הרת-גורל כזאת לא נערך מעולם דיון מסודר בפורום העליון, האחראי לגורל המדינה: לא נערכה בדיוק יסודית, לא נבדקו הנימוקים בעד ונגד.

על נושא כה אדיר-חשיבות החליטו שניים-שלושה אלמונים. לא ידוע מי החליטו, מה דרגתם, אם היו אלה חברי-ממשלה או פקידים. מובן שלא ידוע מדוע החליטו כפי שהחליטו. אחרי החשיפה, הוחלפו הסיבות מדי יום, כמו גרביים מלוכלכים.

מובן שלכנסת לא היתה שום נגיעה לעניין. לא נמסר לה ריזון, לא נמסר לה מידע — עד שהכל התגלה, ונאמר לחבריה-כנסת מה כתוב בעיתונים הדי-ריס.

● מי הדליף? כל הגילויים על הפרשה באו מבחוץ. פי התיקשות הישראלית נתתם באופן מוחלט. כלי-התיקשות הישראליים הפכו העתקי-צילום של פירסומים זרים.

אך מניין בא המידע לכלי-התיקשות שורת הזרים? כל מומחה לתיקשות יכול היה להשיב על כך בנקל: חלק גדול מן המידע בא מירושלים, מפי פוליטיקאים ופקידים ישראלים.

למשל: השבוע פורסם כי סוחר-נשק בינלאומי נפגש עם יועצו של ראש-הממשלה לענייני-טרור, עמירם ניר, במאורת-הימורים. מניין בא מידע זה? מניין יכול היה לבוא? הכתובת ברורה: ירושלים.

כך נוצר מצב שאישים ישראלים מדליפים מידע סודי-כביכול לכלי-התיקשות הזרים, ואחרי פירסומו שם הוא מועתק בעיתוני-ישראל. האזרח

שוטר ומפגינים ברחוב הגיא. רוצים נקמה!

היא שהובילה אותנו כאף. שירתנו את האינטרסים של ישראל. אמתלות בלבד. מדוע פעלה ישראל כפי שטוענים כלי-התיקשות בעולם?

מדי פעם נשמעות סיבות חדשות כפי דוברים ישראלים, המצוטטים בעיתונות הזרה. כמעט תמיד מבלי להביא את שמותיהם.

● בשלב מסוים קיבלה ישראל היתר חדש מהנשיא רונלד רגן לספק נשק לאיראן, והמישלווחים שבאישור אמריקאי התחישו, עד לימים האחרונים ממש, כשכל העניין התפוצץ.

ברור כי רגן הפר את החוק האמריקאי, רימה את הקונגרס ואת התיקשות. ממשלת-ישראל לא היתה צריכה לרמות את הכנסת, כי היא

● היהודים. הנשק סופק כדי להבטיח את שלום היהודים באיראן. אילו היה זה נכון, זה היה מסוכן מאוד. כי פירוש הדבר שישראל הסכימה להפוך את יהודי-איראן לבני-עריץ בה, שבעזרתם אפשר לסחוט את ישראל. לסיחוט כזאת אין גבול.

● המתנגדים. הנשק סופק לחוגים מסוימים בצבא האיראני, כדי לאפשר להם לקיים קשרים עם ישראל ו/או לחולל הפיכה באיראן ו/או לרשת את חומייני אחרי מותו.

וזוהי תפיסה מפוקפקת מאוד. גורלה של איראן ייקבע על-ידי העם האיראני.

ממילא אינה מוסרת לכנסת שום מידע רציני על שום נושא שהוא, והתיק שורת הישראלית משועבדת לה בכל עניין. ביטחוני" (ראה יומן אישי).

מסביב לרגן התלקחה סערה, המתחילה להגיע לממךים של פרשת ווטרגייט. כדי לנער מעצמו את האדריס, הוא מבליט יותר ויותר את חלקה של ישראל.

כתוצאה מכך מופנה הזעם כלפי ישראל. יתכן מאוד שבסופו של דבר יתאחדו כל האמריקאים סביב התיזה: ישראל אשמה. היא שפיתתה אותנו.

הישראלי, שבשמו נעשים הרברים, ושהוא יישא בתוצאות — יהיה האחרון שישמע. "ישראל אשמה". התמונה המתקבלת משפע הפירסומים הזרים היא זו:

● בראשית שנות ה-80' שיכנע אריאל שרון את האמריקאים שכדאי למכור נשק לאיראן. הנימוק: לשמור על הקשר עם אנשי-צבא מסוימים שם, כדי שיוכלו להשפיע על השילי-טון, ואולי גם לבצע שם הפיכה צבאית.

האמריקאים הסכימו. אך אחרי זמן מה תבעו מישראל להפסיק, וישראל הודיעה שהפסיקה.

צריך לשלם לאנשי "כך" על פועלם. הוא צדק.

מדיניות נשק לאיראן

הקאבינט לא החליט. המשמעותיות מחרידות. הנזק עלול להיות עצום

לאטילאט מתרומם המסך שמאחורי ריו חבויה פרשת הנשק לאיראן. בכל שלב ושלב הוא התרומם באמצעות התיקשות הזרה.

ראני, שחולל את מהפכת-חומייני. אין שום אחיזה לטענה כי גוף צבאי כלשהו יצליח להשתלט על איראן מפני שהשיג כמויות כלשהן של נשק. לא כך יוכרע גורל איראן, האחווה בידי מהפכה עממית גדולה.

● המשך המילחמה. הנזק סודי פק כדי לאפשר לאיראן להתחזק מעמד ולהמשיך במילחמה עדיין-סוף, וכך לרתק את עיראק.

חוץ מהצד הבלתי-אנושי בתפיסה זו, היא גם פרימיטיבית. לגמרי לא ברור אם המשך המילחמה הוא לטובת ישראל. במילחמה זו הולך ומתגבש הצבא העיראקי, שכבר הגיע לממדים של 40 אוגדות למודות-קרב — כוח אדיר במושגים של המרחב. עיראק מצטיידת בנשק כימי להשמדה ה-מונית. המשך המילחמה עלול לגבש כוחות, שיסכנו את עצם קיומה של ישראל.

אף אחת מן הסיבות האלה לא נכחנה מעולם עד תום, ובוודאי לא נדונה כקאבינט או בכל פורום מסמך אחר. מתקבל הרושם כי כל הסיבות היו אמתלות בלבד, וכי הסיבה האמיתית היתה פשוטה, פרימיטיבית ובלתי-מתוחכמת עד להחריד: להרוויח כסף. עוד יבוא. פרשה זו רק מתחילה.

היא עוד לא הגיעה לשיאה. בעוד כמה ימים עומדים כמה אמי צעירי-תיקשות עולמיים — ובניהם הטלוויזיה הבריטית ושבעות-חדשות אמריקאיות — לפרסם גילויים חדשים, העלולים לגרום למיפנה. כדוריה-שלג מתגלגל.

הנשיא מסע של מבוכה

מי הבנים את הנשיא לשורה של מצבים מביכים באיזה?

זה התחיל כבר בארץ הראשונה שבה ביקר הנשיא: אוסטריה. מי שהכין את הביקור היה צריך לדעת כי אין זה עיתוי טוב לביקור של נשיא ישראלי. מרכזי ועגונו נעלם, וכל ברידעת יכול היה לנחש שהוא הובא לישראל. מכיוון שחיו קודם לכן באוסטריה, התנצר שם וקשר קשרים עם ציבור אוסטרי, היה זה מובן מאליו שהנשיא ייחקר על נושא זה. הנשיא בא לאוסטריה. נחקר והכי